

Zondag 27 augustus 2017

Hij is in ons midden

Verhaal

In de straten van Jeruzalem lopen mensen met manden op hun rug. Pesach is nog niet afgelopen, toch gaan de meeste mensen terug naar huis, naar hun eigen dorp. Twee leerlingen van Jezus gaan ook naar huis, naar Emmaüs. Er is zoveel gebeurd... De soldaten hebben Jezus opgepakt. Hij is gekruisigd. Niet te geloven! Met gebogen hoofd lopen ze, druk pratend. Ze merken niet eens dat er een vreemde man naast hen komt lopen. De leerlingen kijken verschrikt op, als de man vraagt: 'Waar hebben jullie het over? Is er iets ergs gebeurd?' Kleopas, 1 van de 2 leerlingen, antwoordt: 'Of er iets gebeurd is? Weet u dat dan niet? Bent u soms de enige vreemdeling in heel Jeruzalem, die niet weet wat er gebeurd is?' 'Wat bedoel je?' vraagt de man.

Kleopas begint: 'Jezus van Nazareth! Een geweldige profeet, die Gods goede boodschap vertelde en er zelf naar leefde. Een profeet naar Gods hart, die geliefd was bij het volk - maar onze hogepriesters en leiders hebben hem opgepakt, ze hebben hem gekruisigd! Wij hoopten, dat hij ons volk zou bevrijden. Maar hij is al drie dagen dood, hij is er niet meer ...'

De andere leerling vertelt verder: 'Weet u, wat zo vreemd is? Toen vanmorgen een paar vrouwen naar Jezus' graf gingen, was het leeg, zijn lichaam was weg! Ze zagen een engel, die zei dat Jezus leeft. Een paar anderen zijn gaan kijken en inderdaad: het graf was leeg. Hoe kan dat nou?'

De onbekende man schudt zijn hoofd: 'Zien jullie het niet, snappen jullie het niet? De profeten hebben het zo duidelijk gezegd. Zijn jullie dat vergeten, of geloven jullie het niet? Dat de Messias dwars door het lijden en de dood heen naar een nieuw leven gaat? Dat hij in Gods nieuwe wereld zal leven?'

De leerlingen uit Emmaüs tillen hun hoofd omhoog. Zou Jezus dan ...

De man begint uit te leggen: wat de joodse bijbel - van het eerste tot het laatste boek - allemaal wel niet vertelt over de Messias. 'Hij zou in deze wereld komen om de mensen Gods goede boodschap te brengen. Hij zou zieken beter maken, als een herder zorgen voor zijn schapen. Hij zou ook lijden. De mensen zouden hem doden, maar na drie dagen zou hij weer opstaan. Omdat Gods nieuwe wereld het wint van de dood.' De leerlingen knikken. Wat kan die man mooi uitleggen. Ze snappen het steeds beter. Als je het zo leest, dan moet Jezus wel ...

Ongemerkt zijn ze in Emmaüs aangekomen. De man wil afscheid nemen, maar Kleopas zegt: 'Het is laat, bijna donker. Blijf toch bij ons eten en slapen.' De man gaat mee. Thuis maken ze direct de tafel klaar om te eten. Ze gaan aan tafel. Terwijl de leerlingen stil voor zich uitkijken, pakt de man het brood. Ze krijgen er een kleur van, wat zijn ze toch slechte gastheren. De man heeft natuurlijk honger gekregen.

Maar, wat doet hij met dat brood? Ze kijken naar zijn handen: hij zegent het, hij breekt het. Ze houden hun adem in: die handen, dat breken van het brood ... Het is zo bekend ... Die laatste keer bij de Pesachmaaltijd ... De man breekt een paar stukken van het brood en geeft het hen. Ineens weten ze het zeker: 'Jezus!', roepen ze tegelijk. Op het moment, dat ze zijn naam noemen, is hij verdwenen. Opgewonden praten en gebaren ze tegen elkaar: 'Die verhalen onderweg vond ik al zo mooi!' 'Ja, alleen Jezus kan zo goed uitleggen!' 'En zag je die handen? Toen hij het brood brak? Toen wist ik helemaal zeker dat hij het was! Kom, we gaan het de andere leerlingen vertellen!'

